

Uitgebroken en ontsnapte dieren en de Wet dieren

Een andere vorm van dierenwelzijn

De telefoon gaat en ik heb een collega van de dierenpolitie aan de lijn. Hij zucht eens diep voor hij van wal steekt en vertelt dan dat hij en zijn collega's voor de zoveelste keer (meestal in de nacht) de pinken van een hobbyboer op de weg hebben aangetroffen. Die beesten breken uit uit het weiland en lopen dan over de doorgaande weg, in dit geval de N34. De N34 is een behoorlijk drukke autoweg. "Elke keer dat we zijn pinken moeten vangen krijgt die man een bon (feitcode p F 155, geen maatregelen treffen waardoor het (pluim)vee de weg niet kan bereiken). Niet dat het veel helpt, maar het geeft ons een goed gevoel. Kun jij daar ook iets mee?"

Ja, daar kan ik wel wat mee. Op locatie blijkt dat de pinken worden gehouden in een weiland vlak naast de N34. Duidelijk is te zien dat de afrastering op een aantal plaatsen erg laag op de grond ligt en op een aantal plaatsen hoog aan de draadpalen is gespijkerd. Hierdoor kunnen de pinken in dat stuk land redelijk gemakkelijk over of onder het draad door stappen en de wijde wereld in lopen. Er is geen weideklok. Ondeugdelijke afrastering dus. De pinken zelf zien er allemaal goed uit, geen onthouden van de nodige zorg op gebied van voer en water.

In het Besluit houders van dieren staat in artikel 1.6 lid 3 geschreven: Een dier wordt, indien het niet in een gebouw wordt gehouden, bescherming geboden tegen slechte weersomstandigheden, **gezondheidsrisico's** en zo nodig roofdieren.

Bestuursdwang voor een paar avontuurlijke pinken

Door het hebben van een ondeugdelijke afrastering van een perceel dicht bij een drukke autoweg en het uitbreken van deze pinken ontstaat er dus op dat moment een gezondheidsrisico voor deze dieren. De kans om aangereden te worden door het langszazende (vracht)verkeer is groot.

Los van de aanpak via een proces-verbaal of de feitcode p F 155 is er nog een middel om hier ook daadwerkelijk verandering in de situatie te brengen, namelijk bestuursdwang.

Artikel 8.5 van de Wet dieren geeft de Minister de bevoegdheid tot het opleggen van een last onder bestuursdwang ter handhaving van het bepaalde bij of krachtens deze wet.

Kortom, op basis van de serie politiemutaties over het uitbreken en vangen van deze runderen en de waarneming van de slechte afrastering, is door mij een toezicht-rapport ingestuurd naar RVO. RVO is de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland en uitvoeringsdienst van het ministerie van Economische Zaken die lasten onder bestuursdwang uitschrijft. De eigenaar/houder van deze dieren kreeg vervolgens een last onder bestuursdwang met daarin de opgelegde maatregel: zorgen voor een deugdelijke afrastering, voorzien van een weideklok. Regelen binnen 5 dagen na ontvangst van het besluit (redelijke termijn).

Op locatie blijkt dat de pinken worden gehouden in een weiland vlak naast de N34.

Duidelijk is te zien dat de afrastering op een aantal plaatsen erg laag op de grond ligt en op een aantal plaatsen hoog aan de draadpalen is gespijkerd.

Op die manier zijn er een aantal houders van runderen en paarden in de afgelopen jaren gedwongen om de boel op orde te maken. In alle gevallen bleek bij de

hercontrole dat de maatregelen waren uitgevoerd en vervolgens ook afdoende waren om de dieren binnen het draad te houden. Zo ook in dit geval. Het is een andere invalshoek waarbij je afstapt van het gevaar voor het verkeer of de omgeving, maar het gezondheidsrisico voor het dier als uitgangspunt neemt. Wat nu als in dit geval de eigenaar niets had gedaan. Dan zou ik toestemming hebben gekregen om bijvoorbeeld de bedrijfshulp of een aannemer in te schakelen, die de afrastering op orde brengt en een weideklok plaatst. De overheid schiet die kosten voor en verhaalt ze vervolgens op de houder/eigenaar van de dieren. In zo'n geval moet je wel altijd onderbouwen en aan dossiervorming doen, maar dan werkt deze aanpak prima. Waarschijnlijk overbodig om te zeggen, maar bij incidenten zoals bijvoorbeeld uitbreken door hoog water/wateroverlast of inslag van bliksem is het zaak die eigenaar te helpen in zijn narigheid en hem niet gelijk klem te zetten met een dapper besluit. Geen besluiten in deze gevallen op eenmalige incidenten maar op de recidivisten.

Een aantal houders van runderen en paarden zijn in de afgelopen jaren gedwongen om de boel op orde te maken.

Ook toepasbaar op loslopende honden

In dezelfde sfeer kun je dus ook het uit de tuin weglopen/ontsnappen van honden aanpakken. Met grote regelmaat werd in de buurt van Enschede een loslopende hond aangetroffen. Steeds dezelfde hond en steeds dezelfde procedure. Buurt belt politie. Politie belt dierenambulance. Dierenambulance haalt hond op en belt eigenaar. Eigenaar komt direct of dag later en haalt hond weer terug uit asiël. Conclusie is dat de man dus nog wel een beetje gek op zijn hond is, maar de oorzaak niet oplost. Ook daar raakte het geduld van de collega's op en kreeg ik een soortgelijke vraag. Een uitvoerig sfeerbeeld over een onverschillige eigenaar die elke dag de hond in de tuin zet en vervolgens zelf vertrekt. Gat in de oude schutting en de tuin vol met puin, oude zool en stront. Na ontvangst van duidelijke informatie (liefst pv-bevindingen of uitgebreide mutatie), plus een overzicht van de verschillende dagen dat de hond in de wijk was aangetroffen en een paar mooie foto's van de tuin en schutting, volgde ook hier een last onder bestuursdwang. In goed overleg met RVO kan ik aansturen op een LOD (last onder dwangsom). Dat betekent bij elke keer uitbreken

en aantreffen van de loslopende hond door politie en/of dierenambulance een dwangsom van bijvoorbeeld € 250,-- met een maximum van € 1250,-- en geldend voor een periode van twee jaar. Of een LOB (last onder bestuursdwang) met daarin de opgelegde maatregel om de schutting te repareren en/of andere

Een uitvoerig sferbeeld over een onverschillige eigenaar, de tuin vol met puin, oude zoi en stront.

maatregelen te treffen om te voorkomen dat de hond ontsnapt uit de tuin. Bij niet voldoen aan zo'n maatregel gaat iemand anders dat voor de eigenaar doen, maar wel op zijn kosten.

Ook dit geval weer op basis van artikel 1.6 lid 3 Besluit houders van dieren en op basis van het gezondheidsrisico voor deze hond (kan aangereden worden).

Naast de maatregel om de schutting uitbraakproof te maken, kan je ook de maatregel opleggen van het opruimen van de stront in de tuin en het weghalen van de scherpe spullen.

En op ontsnappende Staffords

In dit verhaal past ook zeker de casus van de ontsnappende Staffords: Tequilla en Lassie. In een straat van een buitenwijk in de stad Groningen woont een heel groot gezin met twee redelijk dikke Staffords. Deze twee honden: Tequilla en Lassie, waren inmiddels al meerdere malen zonder begeleiding door de politie aangetroffen in het centrum van Groningen, lopend op de busbaan bij de Martinitorren of ergens anders in het centrum. Uiteindelijk werden ze door de dierenambulance opgehaald en vervolgens direct weer afgegeven bij de eigenaar. Indien die niet thuis was, gingen ze mee naar het asiel. Deze honden zagen kans om uit de woning te ontsnappen. Zo gauw iemand van de bewoners niet de knip op de deur deed, zagen de beide dames kans om de deur te openen waarna ze steevast

richting centrum vertrokken. De familie vond dat allemaal wel heel grappig, de politie en de dierenambulance wat minder. Ook hier kreeg ik van de politie een opsomming van feiten en heb ik zelf de rittenstaten van de dierenambulance verzameld. Geen incident, maar het weglopen was bijna een beroep of gewoonte van de beide honden geworden.

De eigenaar is in dit geval aangeschreven op grond van artikel 1.6 lid 4 van het Besluit. *De houder van een dier dat in een gebouw of kooi wordt gehouden, draagt er zorg voor dat het dier daaruit niet kan ontsnappen.*

In dit geval werd het beslag van beide deuren aangepast, maar dat veranderde niet de mentaliteit van de eigenaar/houder. Weer werd de deur gewoon niet goed dichtgetrokken en daar verschenen Tequilla en Lassie weer bij de voordeur van de V&D in de stad. Daarom werd de last onder bestuursdwang ingetrokken en omgezet naar een last onder dwangsom. Dus per ontsnapping € 250,-- dwangsom met ook in dit geval een maximum van € 1250,--. Na één keer verbeuren dwangsom was de lol er kennelijk af en zijn de honden niet meer loslopend in het centrum aangetroffen.

Een andere insteek om iets te doen aan dierenwelzijn, mogelijk gemaakt door het toepassen van bestuursdwang naast de mogelijkheid om in dergelijke gevallen ook een proces-verbaal op te maken. Lukt het in dit soort chronische gevallen niet om de eigenaar of houder zover te krijgen dat men zelf actie onderneemt of maatregelen neemt dan is het vanuit onze LID-rol, de tweedelijns aanpak, mogelijk om het middels bestuursdwang aan de vork te steken.

Tekst en foto's: Jan Smit
Districtsinspecteur Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming

Ook schuttingdeuren moeten uitbraakproof worden gemaakt.